

Gijs van der Beek vertelt:

Het was een stormachtige avond die 31ste januari.

Op de Kaai was een steen in de haven, als die onder was, liep het Gors vol.

Dat gebeurde op die avond om 8 uur. Het gors dient als uiterwaard..

Bij eb moest het water dalen, maar het bleef stijgen.

Ik woonde met mijn vrouw en vijf kinderen in een klein huisje aan de Eerste Kruisweg schuin tegenover boerderij van De Bruin, waar ik werkzaam was.

Om 2 uur werden we wakker gemaakt door De Bruin, omdat de klok geluid had.

Hij vroeg of ik bij Bram de Zeeuw aan de Boendersweg wilde informeren, wat die met de koeien deed.

Leen de Man van de Strijensedijk had paarden in de Trekdam en die had De Bruin gevraagd of de paarden daar mochten komen, want als de Kildijk het begaf, liep de Trekdam vol.

Zondagmorgen om half 8 waren de sloten zo vol, dat het water over de weg liep. Toen het bleef stijgen, bood De Bruin aan om in het huis van de boerderij te komen, omdat het mogelijk in het kleine huisje onveilig was. We zagen daarin Gods Hand, want later is de achtergevel eruit geslagen. Ons gezin verbleef op een zolderkamertje. We hadden een baby van drie maanden en die gaven we de fles melk, die we onder onze oksels warmden.

Hoewel we allerhande dingen zagen voorbijrijven, hadden we er nog geen idee van wat er precies aan de hand was en dat er al mensen verdronken waren. Door de struiken, bomen en de wortels daarvan, is niet de hele Molendijk weggespoeld en kregen we dus niet snel veel water.

Die zondag op de zolder hingen we een wit laken uit het raam. Al gauw kwamen ze met een vlot om ons op te halen. Mevrouw De Bruin bood aan om ons gezin met kleine kinderen eerst te laten gaan, wat we zeer waardeerden, maar we konden er allemaal in.

Het water stond toen 1.20 meter hoog; de koeien stonden nog op stal tot aan hun buik in het water.

De boeren Den Hartog en Van der Velde konden hun koeien nog op tijd naar hoger gelegen gebieden brengen.

Met het vlot voeren we achter de kassen van Mol langs naar de Strijensedijk en gingen bij het winkeltje van Reedijk aan wal, waarna we naar her dorp liepen. We wilden naar de consistorie van de Chr. Geref. Kerk, maar Zuiderent vertelde ons, dat daar al lijken gebracht waren. We schrokken erg en hoorden daar nu voor het eerst van. We zijn die zondag bij Ds. Noordergraaf gebleven.

Maandagmorgen stond de Kreekkant ook onder water. Ik ging mee om mensen op te halen uit de Boendersweg. We voeren over de hekjes van de tuinen heen.

Tegen de avond brachten bussen ons naar de Ahoy-hallen. We hebben in Rotterdam ook nog een dag bij een groenteboer gezeten. Daar werden we gevonden door familie uit Zwijndrecht. die ons meenamen. Tot 3 april waren we bij de familie Arie Mol, waar we het heel goed hadden.

Later zijn we naar het huis van Vader Havelaar aan de Eerste Kruisweg gegaan, want ons huis was onbewoonbaar geworden. In augustus kregen we een woning toegewezen in de Marijkestraat, waar we tot 1961 hebben gewoond, omdat we toen de Stee in de Kerkstraat betrokken, waar nu Maat en V.d.Sar zit.

Het vee van De Bruin is verdronken. Met een amphibie-vaartuig werd het afgevoerd naar de haven, waar het in schepen werd geladen.

Interviewer Jan Schutte